Anul LXVI. Sibiu, Marți-Mercuri 21 Noemvrie (4 Decemvrie) 1918 Nr. 130.

Telegraful Român

Abonamentul:
Pe un an **32** coroane.
Pe șase luni **16** cor. — Pe trei luni **8** cor.

Corespondențele
să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială
Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Alipirea Ardealului, Banatului, Bihorului și Maramurășului la regatul român fapt împlinit!

Marea adunare națională din Bălgrad

Prin telefon.

Ziua de înviere a fost prăznuită în chipul cel mai demn. **Sionul sufletului românesc,** îmbrăcat în podoaba falnicului tricolor, a primit mulțimea românilor din toate unghiurile. Au fost peste 100 mii de oameni.

Cu o însuflețire sfântă și negrăit de mare s'a **proclamat cu o inimă și cu un glas** unirea tuturor Românilor până la Tisa, Dunăre și Carpații maramurășeni la **ajutorul** și **mândria** noastră: **Regatul Român. Casei domnitoare** s'au făcut ovațiuni sincere.

Membri din Consiliul național român au vorbit ca focul convingerii sacre, care aprinde și mântuește. Adevărați apostoli ai întemeierii **României mari.**

De pe tribună s'a vestit lumii prin graiul fruntașilor români o **nouă Evanghelie.**

Sunt de față reprezentanți din frumoasa Bucovină din Basarabia blândă și smerită și din România.

Insuflețirea întrece marginile închipuirii. Poporul din jur în cete a la Mihai Viteazul stăpânește cetatea de biruință a neamului nostru.

Două serbări

Mercuri, orele 9½. Lumea românească din Sibiu curge spre poarta Turnului. Spre biserica din Strada Lungă. Aici se săvârșește un lucru însemnat. Sfințirea steagului chinuit 5 ani de zile în carcerul orășenesc. Făptuise păcatul nemai pomenit de a flutura într'o zi de avânt românesc pe stradele Sibiului.

Răsărind acum soarele libertății, legionarii români au aflat de bine să elibereze steagul amenințat de paianjeni și de mucegaiul igrasiei. Și steagul era proprietatea comunei bisericești suburbiul Maier. Comitetul parohial în frunte cu preotul R. Bucșa a hotărât să predee steagul eliberat, comitetului național român, cu expresa dorință să-l arboreze pe magistratul orășenesc. Înainte însă trebue sfințit, curățit de prihana care i s'a adus. Și pentru aceasta curgea lumea la biserica din Strada Lungă.

Actul sfințirei se săvârșește de protoiereul legiunei Dr. A. Crăciunescu, asistat de preoții R. Bucșa și T. Popovici. După stropirea steagului cu aghiasmă, protoiereul Dr. A. Crăciunescu vorbește însuflețit lumii adunate, învederând cum împreună cu sufletul neamului a trebuit să sufere martiraj și steagul național. Astăzi însă când razele dreptății învie inima românismului, tricolorul român se desfășură falnic din obezile urilor vrăjmașe. Lumea însuflețită cântă «la arme și deșteaptă-te române» și apoi în ritmul de marș al imnului național pleacă în exemplară ordine spre cazarma cea mare din fosta piață Hermann, astăzi Piața Legiunii Române.

Aici parohul Bucșa, pe lângă o avântată cuvântare, predă steagul comitetului național român cu indicarea hotărâtă să fie arborat pe primăria orașului (ceeace durere nu s'a întâmplat, nota culegătorului).

Președintele comitetului național din loc d-l A. Bârsan răspunde sub o ploaie de flori, iar corul cântă «Marșul legionarilor».

•

Lumea urcă scările către sala cea mare a cazarmei. Aici doamna Dr. Eleonora Lemenyi predă comandantului legiunii, harnicului și inimosului maior V. Liuba, un splendid album cu numeroasele subscrieri ale femeilor române, adresându-i-se în următoarea prea frumoasă vorbire:

Domnule Comandant!

Doamnelor și Domnilor!

Din încredințarea iubitelor noastre prezidente, a doamnelor Emilia Dr. Rațiu și Catinca Bârseanu, împedecate fiind din motive sanitare de a lua parte la această sărbătoare a Legiunii române și în special a bravului ei comandant, vă rog să-mi îngăduiți să tălmăcesc eu sentimentele și cugetele ce ne-au îndemnat la întocmirea serbării de azi și la predarea unui album cu subscrierile numeroase a femeilor române din Sibiu pe seama distinsului comandant al Legiunii: domnului maior Liuba. (Strigăte puternice de: Să trăiască).

Nu ne-a condus vanitate naivă, nici fudulie deșartă, când am hotărât în reprezentanța femeilor aranjarea acestei serbări, ci dimpotrivă voim să fie privită ca o manifestare a bucuriei noastre obștești pentru înfăptuirea organizării Legiunii; ca un semn vădit al stimei și recunoștinței femeilor către vrednicul comandant Liuba și ca o îmbărbătare pentru viitor.

Domnule Comandant! In timpul de grea desfacere a națiunii noastre din lanțurile de robie, în care era ferecată de multe sute de ani: Domnia Ta cel dintâi ai înțeles rostul vremii, chemarea viitorului și fără șovăire, cu bună încredere în viitorul nostru te-ai smuls din cătușele vechei organizări militare, nouă cu desăvârșire străină, și ai dat ființă Legiunii române, singura chemată de a ne organiza pe baze naționale, reprezentând puterea noastră militară națională. (Aprobări: așa e, așa e!)

Păsirea Domniei Tale, plină de energie și cumpăt, a dat ființă acestei legiuni, care cu brațele deschise a primit și primește în mijlocul său ostașii noștri întorși acasă din îndelungatul război, istoviți în puteri și zdrobiți de multele suferințe și nevoi. Domnia Voastră le arătați, că suferința cea multă, părăiele de sânge și șiroaiele de lacrimi ce s'au scurs de patru ani și jumătate n'au fost zadarnice, ci națiunii române după atâta amar și greu, i se deschide calea spre lumină. Războiul mondial s'a sfârșit cu victoria puterilor înțelegerii, cari au luptat pentru ideile democrației și umanității, și ele ne asigură și nouă românilor din Transilvania și Ungaria libera desvoltare națională. Ostașii noștri din legiune n'o să folosească arma împotriva asupritorilor de până acum, dar nici nu o vor depune până când nu ne va fi asigurat viitorul nostru, după cum îl dorim.

Domnule Comandant! Femeile române, fără a se îmbulzi în activitatea conducătorilor neamului, de care activitate până acuma n'au fost părtașe, întotdeauna au petrecut acțiunile politice ale națiunii cu viu interes. (Aprobări din toate părțile). Precum corul în vechile tragedii antice petrecea în continuu acțiunea eroilor, exprimându-și când bucuria și mândria lor, când critizându-i, dojenindu-i, așa și femeia română a urmărit activitatea eroilor săi. Azi când pline de mândrie și însuflețire vedem înjghebarea miliției naționale și în special ținuta deamnă a D-voastre, domnule comandant, care reprezentați timpul antic al legionarului plin de energie și disciplină, îngăduiți-ne să ne exprimăm această bucurie și mândrie și prin predarea acestui album cu subscrieri. E semn al stimei și recunoștinței noastre pentru începutul ce l-ați făcut, și să vă serveacă de îmbărbătare: să purcedeți mai departe pe această cale, organizând și punând temelie desvoltării noastre naționale pe toate terenele. Să trăiți, domnule comandant! Să trăiască legionarii români! — (Puternice și nesfârșite strigăte de: Să trăiască!)

Viteazul comandant adânc emoționat de acest semn de gingașă atențiune mulțămește în cuvinte calde, declarând că în lupta sufletească dintre datoria exterioară și dragostea de neam a învins de mult cea din urmă. Primește albumul, dar nu ca semn de recunoștință pentru munca desfășurată până acum, ci pentruca să i se servească de stimul puternic pentru a-și pune toată energia trupească-sufletească în slujba legiunii și prin legiune în slujba neamului.

Mai vorbește despre dragostea de neam a femeii române domnul A. Bârseanu și apoi lumea intonând marșul »Pe-al nostru steag« se împrăștie cu sufletul primenit.

Până la Tisa și Dunăre...

— Armatele române în marș —

Glasuri de presă.

Ziarul lui Károlyi, *Magyarország,* scrie: Vin și armatele române. Vin la ordinul regelui României și la chemarea Consiliului Național Român. Vin sub cuvânt de a face ordine, dar învederat pentru a lua în posesiune *nu numai Ardealul* (la care se vede că în sfârșit renunță și *Magyarország* Red.), ci și comitatele ungurene, cerute de comitetul român pe seama românilor. Până la Tisa și Dunăre. Iubire frățească vestește generalul român, Prezan, în proclamația sa. Amintește drepturi sfinte naționale și omenești; promite deplină libertate tuturora. Cu astfel de lozince își fac intrarea armatele române...

Și vin pe capul nostru — al ungurilor — românii, sârbii, cehii. Toți cu gânduri de cucerire (a pământurilor locuite de frații lor, asupriți de veacuri în jugul maghiar. Red.) Și noi — ungurimea — n'avem armată să li-o punem în față. Dar chiar și dacă am avea, *totuși nu ne-am război cu*

dânşii! (Ce cuminţi! Red.) Noi voim pacea. —

In partea din urmă a articolului său, *Magyarország* se jăluieşte împotriva Înţelegerii, «care priveşte liniştită» la «invaziunea românilor, sârbilor şi cehilor».

Domnii dela *Magyarország*, ar aşteptă ca Înţelegerea să se supere pe aliaţii ei...

•

Ziarul sibian *N. Reggeli Ujság*, scrie:

Ardealul are să fie ocupat. O spunem nu ca să înspăimântăm, ci ca să liniştim. Iubim şi noi ţărişoara Ardealului. Ne vine greu să ne împăcăm cu gândul, că un popor străin (de unguri) intră pe pământul acesta. Dar se apropie ca prieten, fără pornire duşmănoasă; de aceea şi noi — maghiarii ardeleni — îl primim prietenește.

Nu înălţăm jăluiri la cer. Politica noastră rea de naţionalităţi şi necunoaşterea totală a raporturilor ardelenești a creiat situaţia, ce trebue să o suportăm acum.

Românii formează majoritatea covârşitoare în Ardeal şi principiile lui Wilson, drepte în temeliile lor, cer imperiul pe seama românilor.

Ear nouă, ungurilor, ne este iertat să plângem pentru pierderea Ardealului...

Circulara Sinodului episcopesc

Cătră iubitul cler al mitropoliei ortodoxe-române din Ungaria şi Transilvania

Ideile măreţe şi creştinești din soliile marilor bărbaţi, pe cari duhul vremilor de azi i-a ridicat de conducători ai celor mai alese popoare din lume, au produs o epocală prefacere şi în viaţa naţională a poporului român din Ungaria şi Transilvania.

Astăzi toată lumea recunoaşte fiecărui popor dreptul de a dispune liber asupra sa. Fostul împărat şi rege Carol a renunţat la tron şi deslegând pe toţi de jurământul făcut faţă de tron, a recunoscut şi el pentru fiecare popor dreptul de a-şi croi soartea sa.

In conştiinţa acestui principiu fundamental pentru viitoarea desvoltare şi organizare a poporului nostru român şi a situaţiunei, ce astfel s'a creiat, trebuie să recunoaştem cu toţii, că marea adunare naţională convocată, sau mai bine şi mai poporal zis marele sfat al naţiunii române, dela care are să emaneze puterea şi dreptul înaltei noastre stăpâniri naţionale, este chemată să fie cea mai înaltă autoritate naţională a poporului român. Acest mare sfat, fiind compus din Preasfinţiţii Episcopi, din dignitarii Bisericilor româneşti, din membrii tuturor instituţiunilor noastre şi aşezămintelor noastre, din membrele Asociaţiunilor noastre de femei, din intelectuali, din meseriaşi şi muncitorii industriali comerciali, din ţăranii noştri şi tinerii de bună speranţă, cu un cuvânt din toate păturile sociale ale poporului, — este însuş naţiunea întreagă, este reprezentantul ei cel mai genuin.

Sfânta tradiţiune a Bisericii noastre ortodoxe răsăritene a fost în slujbele sale totdeauna cu deosebită luare aminte la autoritatea sau stăpânirea lumească. Cu atât mai vârtos trebuie să o facă aceasta Biserica poporului român, pusă pe temelii naţionale. Neamul întreg şi conducătorii ei, mai ales în aceste zile de prefacere, au lipsă de ajutorul Celui de sus. Dreptacesa Preasfinţitul Sinod Episcopesc al mitropoliei ortodoxe-române din Ungaria şi Transilvania — în scopul implorării acelui ajutor — a aflat de lipsă a se întruni. şi în faţa situaţiunii de azi a dispune următoarele:

1. Pomenirea persoanei Domnitorului se omite din toate rugăciunile, cântările şi citirile liturgice.

2. La serviciile divine principale şi adecă la vecernie, utrenie şi sf. liturgie în locul ectenieі pentru Domnitor ne rugăm astfel:

a) La ectenia mare: (Cu pace Domnului să ne rugăm), adaugem:

«Pentru înalta noastră stăpânire naţională şi pentru marele sfat al naţiunii române — Domnului să ne rugăm».

b) La ectenia întreită dela aceleaşi trei slujbe:

«Încă ne rugăm pentru înalta noastră stăpânire naţională, şi pentru marele sfat al naţiunii române, pentru luminarea, îndreptarea, pacea, sănătatea, mântuirea şi iertarea păcatelor — şi pentruca Domnul Dumnezeu mai ales să le dete spor, şi să le ajute întru toate lucrările lor spre binele obştesc».

c) La ieşirea cu sfintele daruri, după pomenirea Episcopului:

«Pe înalta noastră stăpânire naţională şi pe marele sfat al naţiunii române. — Domnul Dumnezeu să le pomenească întru împărăţia sa».

La toate celelalte servicii divine — din toate molitvele, ecteniile, cântările şi citirile — se lasă necitite părţile, în cari se pomeneşte Domnitorul şi n'au să fie înlocuite se fel. Tot astfel la proscomodie se omite scoaterea părticelei pentru Domnitor.

4. La toate sf. liturgii — după rugăciunea amvonului — se citeşte următoarea Rugăciune de îngenunchiare:

Iară şi iară — plecând genunchii noştri — Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeul nostru; Păcătuit-am Ţie şi noi şi părinţii noştri; rătăcit-am dela calea adevărului şi lumina dreptăţii nu ni-a strălucit nouă, şi soarele nu ni-a răsărit nouă. Şi iată robi sântem în pământul, ce ai dat părinţilor noştri, spre a mânca rodul lui şi bunătăţile lui.

Drept eşti, Doamne, şi drepte sânt judecăţile Tale Drept eşti, Doamne, şi toate lucrurile Tale, şi toate căile Tale sânt milă şi adevăr şi judecată adevărată, şi drept judeci în veac.

Cutremurat-ai pământul, Doamne! Cine este asemenea Ţie mărit întru sfinţi, minunat întru mărire, făcător de minuni?!

Iată, noi venim la Tine, că Tu eşti Dumnezeul nostru, căci Tu ai zis: «O, poporul meu! Rana ta este dureroasă; pedeapsa fărădelegiii tale împlinitu-s'a; scoală-te. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru; Eu sunt cu tine; de voi şi nimici toate popoarele, între care Te-am împrăştiat, pe tine nu te voi nimici. Sfărma-voi jugul de pe tine şi voiu rumpe cătuşile tale; lărgi-voi hotarele tale; aduna-vă-voi dintre popoare şi vă voi strânge din ţările, în cari sunteţi împrăştiaţi; restatori-voi judecătorii tăi, ca mai nainte, şi sfetnicii tăi, ca la început».

Şi acum, Doamne Dumnezeul nostru, cel mare, cel puternic, cel ce păzeşti legământul şi îndurarea; Dumnezeul cel mare în sfaturi, puternic în lucruri, ai cărui ochi sunt deschişi asupra tuturor faptelor fiilor oamenilor; Cel ce înalţi pe ceі smeriţi şi ridici la mântuire pe ceі ce plâng, care zădărniceşti sfaturile celor vicleni, pentru ca mâinile lor să nu împlinească cugetele lor: — să nu se pară mică înaintea Ta toată strâmtoarea, ce a venit asupra noastră, a părinţilor noştri şi asupra poporului Tău.

Doamne, Tu stăpâneşti peste viaţă şi peste moarte, şi pogori la porţile iadului şi iarăşi ridici: — înaintea Ta aducem rugăciunile noastre, nu pentru dreptăţile noastre, ci pentru multele Tale îndurări. Scoală-Te întru ajutorul nostru şi mântueşte-ne pentru mila Ta. Dă-ne ajutor, ca să scăpăm din strâmtoare. Dumnezeule Mântuitorul nostru, ajută-ne nouă pentru mărirea Numelui Tău, ca să se săláşluească mărire în pământul nostru, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aceste dispoziţii sânt de natură provizorie până la statornicirea unor raporturi definitive în privinţa vieţii de stat.

Arad, din şedinţa Preasfinţitului Sinod Episcopesc al mitropoliei ortodoxe române din Ungaria şi Transilvania, ţinută la 10 Noemvrie 1918.

Ioan I. Papp m. p.,
Episcopul Aradului, totodată şi locţiitor de mitropolit.

Dr. E. Miron Cristea m. p.,
Episcopul Caransebeşului.

Declaraţie

Intr'un număr din Noemvrie a. c. al ziarului vienez *Arbeiterzeitung* a apărut un articol, după informaţiunile unui medic militar din Belgrad, continând descrierea retragerii guvernamentului austro-ungar din fostul teritoriu ocupat.

In acest articol se face amintire în treacăt şi despre persoana mea, în legătură cu critica activităţii colonelului de stat major Kerchnawe, făcându-se invinuirea, că noi am fi vinovaţi, că în luna lui Iunie la Kragujevaţ au fost judecaţi statarial la moarte 44 de slovaci de la regimentul de infanterie Nr. 71.

FOIŞOARA

Mama

Poveste pentru copii[1]

Vreţi să vă spuie nenea o poveste, dragilor?

Ei bine, să staţi cu binişorul şi nici măc să nu ziceţi, să se audă cum toarce Pisiac în gura cuptorului. Mânile în poală şi ochii la nenea! Cui adoarme mai întâi, bobârnac pe năsuşor!

Iar acum: cică a fost odată, ca nici odată, demult şi nu prea, pe vremea când s'au prăsit durerile pe lume şi se lăsau peste sate ca negurile nopţii, întunecând inimile şi rănind sufletele oamenilor, cum taie cuţitul în carne vie. A fost o femeie bună şi blândă, de-o pildă cum e mamiţa Linuţii, din vecini. Şi femeia asta avea o fetiţă scumpă cu păr bălai, pieptănat frumos, şi cu ochi strălucitori, ca două steluşoare. Fetiţă ascultătoare, care nu ieşia nici când din cuvântul mamei sale. Şi mamă-sa o iubea, cum nu se poate spune în grai de slove. O adurmea în mângâieri şi o trezia în sărutări. O purta tot pe palme, cum se zice. Ii făcuse cămăşuţa cu alesături şi o cingătoare cu ochişori de mătasă. Cine o vedeà, o sorbea cu vederea ca pe o minune.

Ei dar într'o noapte a bătut la uşa tinzii o mătuşică necunoscută, învelită toată în ţoale negre, de nu i se vedea nici măcar obrazul şi spunea că are poruncă grea să ducă sufletul fetiţei într'o ţară departe spre soare apune, de unde nu mai este întoarcere. Bagseamă mătuşica asta erà chiar moartea, că biata mamă s'a pus pe plâns cumplit şi plângea-plângea, de s'au înfiorat chiar şi icoanele de pe pereţ. Dar cu moartea nu te poţi pune la târguială: copiliţa noastră a închis ochişorii, a plecat fruntea de crin şi s'a întins pe păcel, ca un trupşor de floare, când o atinge coasa nemiloasă la rădăcină.

Mama ei a gătit-o frumos, a învelit o în fachiol de mătasă, i-a pus flori multe la căpătâi, filimină galbină şi calapăr mirositor, apoi s'a despărţit de ea în pălpăiri de făcii şi în glas tânguitor de clopot. Şi mătuşica-moarte a plecat spre grui cu morminte dela biserică, împlinindu-şi porunca. S'a tot dus...

Şi biata mamă a rămas fără odor.

O, Doamne sfinte, cine ar puteà să scrie durerea ei? Nici de mâncare nu i mai trebuià, nici de casă nu mai putea să-şi vază. Umbla cu părul despletit, cu gândul întrăiurea. Azi aşa, mâne aşa, zile dearândul. Tot cu ochii la poartă spre calea pe care plecase moartea.

Intr'o bună zi mama n'a putut răsbi cu durerea: a luat o cârpă şi a plecat la drum întins, să ajungă moartea să-şi ceară fetiţa. Fără de ea nu mai putea să trăiască.

Şi s'a dus biata mamă, s'a tot dus, ziua prin ogoare, noaptea prin ponoare, până a dat de-o apă mare, de un tău cu apă limpede, a cărui faţă sticlea la soare. Şi nici un suflet de om în jur, ci tot pustiu cât vedeai cu ochii, încât nu aveà sărmana femeie îndurerată dela cine să ceară o vorbă de îndrumare. Atunci s'a întors cu faţa spre lac şi a început să-i vorbească.

— Apă mare, apă mare, n'ai văzut o mătuşe îmbrăcată în fachiol negru, cum duceà o fetiţă cu păr bălai? Şi n'ai puteà să-mi areţi calea încotro a apucat?

— Ba am văzut, mamă întristată, şi ţi-oi arăta calea dacă vei plânge cu lacrimi bogate şi lacrimile să-ţi cadă în apa mea.

Şi mama a plâns amar, de lăcrimau şi zările de mila ei, iar lacrimile ei curgeau şiroaie în apa lacului şi care cum curgeau se prefăceau în mărgăritare sclipitoare şi se aşezau la fund. Se umpluse fundul apei de mărgăritare, de erau cât pietriş în Muraş. Atunci s'a pătruns de durerea ei şi inima lacului şi i-a arătat calea mai departe.

Drumul s'a învălmăşit mai încolo prin nişte huceaguri ne mai pătrunse de picior omenesc. La tot pasul erau copaci întregi, căzuţi deacurmezişul cărării şi mai ales scăeţi cu spini lungi ca nişte ghiare de şoimi uriaşi. Cărarea se înfundase deabinele şi nici un luminiş, nici la deal, nici la vale. Bietei mame li sângerau picioarele desculţe şi hainele îi atârnau în fâşii de zdrenţe. Dodată s'a pomeniì în faţa unui scăete mare, care în tunerecul nepătrunş a desişului luase chip de om. Şi par'că zimbea cu amărăciune scăetele.

— Scăete bun, milostiveşte-te de-o mamă chinuită, şi arată calea mai departe, — zise femeia plângând cu sughiţuri adânci.

— Slujba ce mi-o ceri e mare, femeie, dar să primeşti la sânul tău o ramură stufoasă din crengile mele s'atunci o să te slujesc bucuros.

Mama a închis ochii, a luat cu mâna tremurătoare un zmoc de spini, ca un mănunchi de seceri ascuţite, s'a desfăcut cămaşa la piept şi a pus în dreptul inimii îndurerate ramura de scăete, suspinând ca o muceniţă. Apoi a plecat înainte pe luminişul arătat de scăetele tiran.

In urma ei, pe glia verde, rămânea un şivoi de sânge cald, care izvorea din sute de părăiaşe de sub haina sdrenţuită. Şi nu se lăsa, ci răsbea tot înainte, dusă de para dorului părintesc.

Şi s'a tot dus, s'a dus, până a dat de

[1] Subiectul acestei poveşti e din popor; l-am auzit dela o elevă a mea: Olivia Negrea, clasa IV civilă, din Sântămărie. — A. Melin.

Față de această învinuire neîntemeiată, mă simt dator a declara, că în acest proces peste tot n'am luat parte activă, nici ca procuror, nici ca judecător, şi n'am avut nici o ingerinţă asupra mersului şi rezultatului procedurii statariale.

Misiunea mea oficială în calitatea mea de referent justiţiar al guvernului austro-ungar al Sârbiei ocupate, a constat în luarea de informaţii privitoare la cauzele răsvrătirii şi a face propuneri pentru înlăturarea lor *şi pentru pedepsirea acelora cari au provocat neîndestulirea soldaţilor răsvrătiţi, — ceeace a şi urmat.*

Rog onorata presă română, să ia notiţă de această declaraţie.

Corneliu Bárdosy,
locotenent-colonel auditor.

Ştirile zilei

Rugăm onoraţii cetitori să binevoiască a ierta, că întârziem cu publicarea raportului despre marile serbări ale sufletului românesc. Redactorul nostru a sosit abia astă noapte şi astfel ni-a fost imposibil să publicăm vre-un raport mai detaiat.

*

Desveliri. In ziarul vienez *Arbeiterzeitung* se stărueşte zilnic, ca guvernul actual să desvelească fără cruţare, cine au fost în Viena şi Berlin pricinuitorii marelui războiu. Trebue date la lumină — scrie ziarul muncitorilor — toate actele josnice ale diplomaţiei secrete şi nu-i iertat să fie cruţat nici fostul arhiduce *Frideric*, care a dat porunci tăinuite ca tribunalele militare să nu cunoască mila. Aşa s'a întâmplat, că tribunalele militare au *trimis la spânzurătoare soldaţii cu mitile.* Acelaş ziar constată că şi fostul arhiduci *Eugen* şi *Iosif Ferdinand* au spânzurat oameni cu grămada. Atât în cazurile acestea, cât şi în altele de acelaş fel, se cere să se introducă cercetarea trebuincioasă.

*

Dacia. In curând va apărea la Bucureşti ziarul *Dacia*, organ al unităţii naţionale. Directori ai noului ziar sânt distinşii scriitori *Viahuţă* şi Brătescu-Voinesti.

*

De-ale fostei cenzuri. Pentru istoricii marelui războiu, se cere neapărat publicarea materialului ziaristic confiscat de cenzura din vremea războiului. Din când în când, pe cât vom avea loc în coloanele ziarului nostru, vom da la lumină toate articolele ce ni s'au confiscat. Incepem cu o nevinovată *poezie* a poetului I. Berghia, «Ne-a împrăştiat.» Ce vor fi păcătuit versurile aceste împotriva «intereselor războiului», este taina cenzurii răposate.

*

O zi mare în Mediaş. Memorabilă a fost ziua de 24 Noemvrie pentru Mediaş, căci atunci s'au sfinţit drapelele legiunii române din oraş şi ale corporaţiunilor bisericeşti şcolare în faţa unui public numeros în curtea şcoalei române ort. din loc.

Actul sfinţirii s'a săvârşit de părintele protopop *Romul Mircea*, asistat de capelanul Iuliu Crişan.

După sfinţire drapelele s'au predat menirii lor prin preşedintul Consiliului Naţional Român, *Dr. D. Popp*, în mijlocul unei insufleţiri de nedescris. Tot cu această ocaziune s'a trimis prin rostul părintelui protopop Romul Mircea salutul nostru presidentului *Wilson*, iar adv. Dr. D. Roman primind drapelul legiunii în numele acestuia promite sărbătoreste, că drapelul, ce i se predă îl vor apăra în orce împrejurări. După aceasta căpitanul legiunii Romul Moldovan ia jurământul legiunii. Corul întonează: Pe-al nostru steag şi Deşteaptă-te române, femeile plâng de bucurie. Mulţimea aplaudează.

Imediat se aranjază un conduct imposant în frunte cu drapelul legiunii, dus de un sergent major, călare urmat de căpitanul legiunii acompaniat de stegarii: Cornel Bârză, Tiberiu Boţan asemenea călare şi purtând fiecare din aceşti 2 câte un drapel. Urmează consiliul naţional şi apoi legiunea asemenea purtând în frunte 3 drapele şi în fine o mulţimé imposantă care percurge piaţa şi stradele principale ale oraşului cântând sub conducerea capelanului I. Crişan şi a teologului Mureşan cântecele noastre naţionale. Intreg conductul a fost o manifestaţie admirată şi de locuitorii străini cari au fost asiguraţi prin Dr. Roman, că din partea românilor şi a legiunii române nu li se va întâmpla nimic rău.

Toată sărbarea a decurs în cea mai exemplară ordine. *Crişan.*

*

† **Elena Hentes** *născ.* **Sfetea**, soţia locotenentului Ioan T. Hentes, după un morb greu, împărtăşită fiind cu sfintele taine, şi-a dat sufletul în mânile Creatorului Vineri, în 29 Noemvrie, la orele 11 noaptea în etate de 27 ani şi în al 12-lea an al fericitei sale căsătorii.

Rămăşiţele pământeşti ale decedatei s'au aşezat spre veşnică odihnă Luni, în 2 Decemvrie, la orele 1 p. m., în cimiterul din Ocna-inferioară. Fie-i ţărîna uşoară şi memoria binecuvântată!

*

Ştire ziaristică. Primim astăzi la redacţie primele două numere din *Timpul Nou*, foaia soldaţilor români. Apare în Viena odată pe săptămână ca organ al senatului central al ofiţerilor şi soldaţilor români. Un număr 10 bani. Redactor responsabil este Filimon *Taniac*. Administraţia şi redacţia: Viena, Kriegsministerium, Mezzanin 86.

*

Aviz. Persoane bolnave de plumâni, cari sânt liberaţi de serviciul militar, căpătă sfat medical, sau ajutor, la Institutul pentru îngrijirea bolnavilor de tuberculoză al comitatului Sibiu, Schewisgasse Nr. 2, etajul I. Ore de consultaţie: Luni şi Joi, între 11 şi 1.

*

Pentru membrii Consiliului naţional din loc. Domnii membri ai Consiliului naţional român din oraşul şi comitatul Sibiu sunt invitaţi la *şedinţa*, ce se va ţinea, *mâne, Mercuri în 4 Decemvrie n. 1918 la orele 4 p. m.* în sala de şedinţe a Comitetului «Asociaţiunii».

Sibiu, 3 Decemvrie n. 1918

Presidentul Consiliului.

*

Serviciu de noapte al farmaciilor în Sibiu. In săptămâna din 1 inclusiv 7 Decemvrie n. ţin serviciu, în timpul amezii şi nopţii, farmacia «*La Ursul negru*» a lui Guido *Fabritius*, Piaţa mică Nr. 27, pentru trebuinţă grabnică de medicine.

*

Pentru copiii legionarului român. La fondul acesta de ajutorare au mai dat:

1.	Vasile Ban, măiestru cismar	Cor. 20.—
2.	Nicolae Joandrea, proprietar	„ 5.—
3.	Măiestrul cismar Teodor Cora,	„ 10.—
4.	Locotenent Basiliu Viaicu.	„ 10.—
5.	Absolv. de teol. I. T. Mafteiu,	„ 2.—
6.	Sublocot. George Bârbat	„ 5.—
7.	Stegarul Dr. M. Grama	„ 5.—
8.	Sublocot. Aurel Sfetea	„ 2.—
9	Căpit. Dr. Cornel Georgianu,	„ 20.—
10.	Locot. auditor Dr. Ioan Hozan,	„ 20.—
11.	Legionarul Dr. Ioan Motoc	„ 20.—
12.	Stegarul Dr. Valeriu Ghibu	„ 20.—

Sau în total K 139.—

Contribuirile de până aici Cor. 862.—

Bravi români! Dăruiţi din avutul vostru pentru copiii legionarului român. Daruri primeşte exactorul consistorial *Victor Tordăşianu.*

Pentru orfanii preotului împuşcat

Dela Internatul fundaţional Sf. Nicolae din *Oradea mare* primim următoarele:

Cu data de azi am trimis la adresa D-voastră prin mandat postal suma de 60 cor. adecă *şasezeci coroane*, cu scopul de a ajuta orfanii «mortului naţiunii», al preotului *Opriş* din Cristiş.

Am colectat această sumă dela elevii din internatul Zsigaian, voind a contribui şi noi după modestele noastre puteri la ajutarea acelora cari au căzut jertfa faimoşilor «jandarmi». Colecta o alăturăm aici.

Al On. D voastră

Oradea-mare, la 13/26 Noemvrie 1918.

Stimător:

Nerva Jercan,
prefectul internatului.

Colecta elevilor din internatul fundaţiunei Zsigaiane, pentru ajutorarea orfanilor preotului Ioan Opriş din Cristiş omorât de jandarmi:

Nerva Iercan, prefectul internatului şi Gavril Dudulescu, abs. de teol. câte 10 cor. Studenţii: Daniil Bodor 4 cor., Gavril Mărcuş 3 cor., Iosif Boţiu, Petru Radu, Ioan Radu, Alexandru Bologa, Emeric Firez, Aurel Chirilă, Romul Tăucean, Aurel Bejan şi Paul Fildan câte 2 cor., Iosif Chitea, Petru Filip, Ştefan Lupşea, Ioan Popp, Ioan Chitea, Emil Domocoş, Coriolan Nagy, Mihail Albuţiu, Lucian Ardelean, Dimitrie Ţurcaş, Traian Marcu, Iosif Gherghioviciu, Ştefan Gherghiovici, Sever Hălmăgian şi Silviu Haşaş câte 1 cor.

Suma totală: 60 coroane.

Colecta

întreprinsă de Dna Dr. Eleonora de Leményi

Pentru susţinerea văduvei şi a celor şapte orfani nevârstnici ai parohului Ioan Opriş din Cristiş (protopopiatul Turda), preotul ucis mişeleşte de jandarmi în 8 Noemvrie 1918.

Emilia Dr. I. Raţiu 20 cor., Dr. V. Bologa, Dr. Nora Leményi, Leontina Dr. Bunea şi Eugenia Tordăşianu câte 10 cor. Paraschiva Barsan, Victoria Borşian, Ofelia Cibian, Viorica Cibian, Cornelia Crişan, Letiţia Crainic, Valeria Faur, Cornelia Frâncu, Viorica Frâncu, Viorica Gheţie, Silvia Grivei, Emilia Groza, Elvira Hangea, Elena Habor, Olimpia Habor, Viorica Indrean, Silvia Lupu, Maria Păltinean, Valeria Purşa, Eugenia Taloş şi Maria Truca câte 2 cor., prof. Pulcheria Smigelschi, prof. Sabin Oprean câte 10 cor., Nora Barbu 4 cor., Elena Catona 10 cor., Ana Moga şi Maria-Feldiorean câte 3 cor., Maria Gal 5 cor., Maria Crăciun, Elena Cioară, Olimpia Deman, Maria Mohan şi Silvia Aron câte 3 cor., Romulus Bucşa, 20 cor., Aurelia Redl, şi Victoria Doboi câte 10 cor., Victoria Pascu, Marioara Halalai şi Zoe Stroia câte 5 cor., Paraschiva Nicola 4 cor., Păraschiva Marcu 2 cor., Lenica Vestemean 3 cor., Sabina Patachi 2 cor., Elisaveta Poponea 4 cor., Aurora Boer 2 cor., Maria Simtion 10 cor., Maria Benchea 2 cor., Ana Denghel 4 cor., Maria Cora 10 cor., Ana Spornic 30 cor., Eleonora Spornic 20 cor., Ana Chidu 5 cor., Maria Moldovan 4 cor.. Silvia Frâncu, Maria Solomon, Elisaveta Pop şi Hareti Candrea câte 10 cor., Neli Barbu 20 cor., Maria D. Mohan 10 cor., Paraschiva Vintilă 5 cor., Iosefina Glodar 3 cor., Elena Roşca şi Marioara Sumbauer câte 5 cor., Marioara Mureşan 4 cor., Paraschiva Beşta 5 cor., Eleftera Buga 6 cor., Maria Motronea şi Elisaveta Duşa câte 5 cor., Ana Bordea şi Paraschiva Vulc câte 20 cor. Eva Sitov şi Livia Fruma câte 10 cor., Maria Comanici 6 cor., Ana Fleşer 4 cor., Aneta Ivan 30 cor. Veronica Opriş 6 cor., Paraschiva Micica 10 cor., Paraschiva Stanciu 20 cor., Maria Feldiorean şi Elisaveta Suciu câte 10 cor., Ana Roman 4 cor., Olivia Deleu 10 cor., Marioara Feldiorean 4 cor., Paraschiva Hăra 10 cor., Ana

---

un deal mare, cu coaste ţepişe, cu bolovani grei, cari se stavileau deacurmezişul urcuşului, ca tot atâţia umeri de uriaşi încăinaţi. Era peste putinţă să se gândească la urcuş, fără sprijinul unui toiag ajutător. Incât a căzut la poala dealului şi se zbătea de durere ca o prepeliţă cu aripile frânte.

Intr'un târziu ridicându-şi privirile în sus a văzut stând în faţa ei o hârcă bătrână cu colţi de fier, cu părul de câlţi neperiaţi, care ţineau în mână un toiag tare şi luciu. Şi s'a târît la picioarele ei şi i-a cuprins genunchii uscaţi, rugându-se cu jale multă:

— Mamă bătrână, mamă bătrână, nu mă lăsa: fie-ţi milă de inima mea sfărâmată. Dă-mi toiagul sprijană, şi durerea mea te va binecuvânta.

Hârca, care era, pe semne, mamă, mama pădurii, s'a îmbunat de jalea mamei şi zise:

— Dă-mi părul tău frumos şi na-ţi toiagul!

Femeia s'a învoit, s'a prins cosiţa cu amândouă mânile şi a smuis-o ca pe un lucru netrebnic, dându-o babei. Apoi s'a pus la urcuş, greu pe deal în sus. In ochi nu mai avea lacrimi, sânul îi sângerâ de împunsăturile scăetului şi, îmbrăncea la fiecare pas.

In vârful dealului erâ o grădină mândră, cu pomi de argint, în ramurile cărora se coceau poame aurite. Şi se auziau dintr'însa cântece de paseri măiestre, ca de serafimi. Imprejurul grădinii erau ziduri de aramă grea şi o poartă mare cu geamuri de sticlă strălucitoare. In poartă păzea un moşneag cu bărbă albă de mătasa.

Mama a dat să intre, dar moşneagul i s'a pus în cale şi zurăia un vârzoc de chei oţelite.

— Opreşte, nepoată! Plăteşte vama, s'apoi intri.

— Moş portar, moş portar, lacrimile mi le-am dat, sânul mi l am sfăşiat, cosiţa mi-am smuls-o; ce vamă să mai dau?

— Gura ţi-e plină de mărgăritare; dă-mi dinţii tăi!

Târgul s'a făcut, moşneagul a ales o cheie mare şi uşa grădinii s'a învârtit în ţâţâni scârţâind.

In grădină erau izvoare limpezi, paişti întinse şi flori, nespus de multe fiori. Sute şi mii de trandafiri învolţi, garoafe subţirele, măghiran şi lemnul Domnului. Deoparte, pe malul unei ape cristaline, răsărită de curând, o floricică plăpândă, mlădioasă, zimbea duios în lumina dulce a soarelui. Zimbea şi p'arcă avea glas de chemare în ochişorii ei de fioare tănără.

Inima mamei a tresărit şi a dat năvală cu mânile întinse să o smulgă cu rădăcină cu tot.

Eră fetiţa ei răsădită în grădina bucuriei.

Dar n'a apucat să o smulgă, pentrucă i s'a pus deacurmezişul un serafim cu faţa luminoasă.

— Femea bună, întoarce ochii tăi spre lumea de unde venişi, colo pe spărtura de nor din zare, şi vezi ce-i vedeă?

Femeile s'a supus şi pe dinaintea ochilor ei s'a perândat un şir întreg de icoane întunecate, şir nesfârşit de dureri şi suferinţe grele, patimi şi uri cu aripi umbrose, râuri de lacrimi ferbinţi, învălmăşală de oameni răi şi o mare nesfârşită de glod lumesc. Durere şi chin. Şi multe lucruri, cari numai din grădina bucuriei se pot vedeă, la porunca serafimilpr a toate văzători.

— Acum pasă, măicuţă, şi dă florica pe pământul vostru. Pasă...

Femeia a plecat capul pe pieptul sfăşiat de spini, a stat o clipă gânditoare, apoi zise:

— Nu! Mai bine aici. Infloreşte, floricica mamei, bucură-te şi te veseleşte. Jocul florilor e grădina. Durerea mea e fericirea ta.

...In curând, pe calea care duceă înapoi pe lume, coboreă încet o măicuţă, fără lacrimi, fără cosiţă, fără mărgăritare în gură, cu pieptul sfăşiat de scăeţi, cu trupul frânt. Pieduse tot. Dar aveă în inimă un chip de fioare, care îşi alintă fericirea îngerească în grădina bucuriei veşnice. O ştia fericită şi coboreă cu inima înveselită.

*

Copii, dragilor, mamele noastre sunt neşte mucenice!

A. Melin.

Ne-a 'mpraştiat...

Ne-a'mpraştiat mânia vremii grele.
Din căţi am fost, rămas-am azi o mână
Ca să plecăm apoi şi cari mai sântem,
Când ne-a chemă glasul mamei Ţărâna.

Noi nu sântem născuţi în zile bune,
De mici ne a adormit în leagăn chinul,
Şi astăzi, mari, durerea ne trezeşte
Şi'n pieptul nost' se'neacă 'ncet suspinul

Adeseori, când sântem împreună,
Ne plângem zilele şi stâns ni-i glasul,
Şi blăstămăm menirea vremii, care
Fără să ne asculte vorba şi face pasul.

Şi-s brazde lungi pe fruntea noastră tristă
In ochi ne adoarme raza de lumină...
— Dar, tot învie dulce licărire
De ceasul sfânt şi mândru ce-o să vină!

Ioan Berghia

Axente 6 cor., Elis. Macarie 4 cor., Paraschiva Oprişan şi Elena Henteş câte 10 cor., Paraschiva Moldovan 4 cor., Sidonia Pascu, Maria Dragomir, Maria Limpede şi Elena Coman câte 10 cor., Catinca Proca 20 cor., Maria Crişan, Marioara Lazar, Evuţa Ban şi Maria Borza 10 cor., Maria Bance 6 cor., Florica Hozan 20 cor., Ersilia Vătăşan, Agapia Droc, Sofia Ittu şi Livia Dr. Crăciunescu câte 10 cor. Marioara Muntean 5 cor., Banciu Ioan 20 cor., S. Dragomir, Lăpădatu şi A. Bârseanu câte 10 cor. R. Simu 5 cor., Dr. I. Broşu şi M. Voileanu câte 4 cor. Marioara Pinciu, Marioara Opriş şi Par. Duca câte 3 cor., Maria Tecău 2 cor., Victoria Popovici, Zina Moga, Ileana Bardosy, Valeria Popescu şi Dr. Victor Stanilă câte 10 cor. Maria Dordea şi Elena Miclea câte 3 cor., Nicolae Ivan 20 cor., E. D. Russu, Eleonora Dr. Leményi Vera Bohăţel şi Maria Leményi câte 10 cor.

Suma totală: 1017 coroane.

Cărţi şi reviste

Calendarul Arhidiecezan. A ieşit de sub tipar *Calendarul Arhidiecezan pe anul 1919.*

Cuprinde, ca şi cel din anul trcut, lucruri interesane de citit şi îndrumări de folos: Povestiri din cele mai frumoase, istorioare, anecdote, glume, versuri.

Este împodobit cu *patru* chipuri ale bărbaţilor noştri răposaţi în vremea războiului.

De vânzare la *Librăria Arhidiecezană* în Sibiu Preţul: 2 cor. 50 fileri (şi porto 20 fil.) Ediţia cu *şematism* costă 4 coroane (şi porto 20 fil.) Este astăzi cel mai căutat calendar românesc.

*

Două volume nouă. Cartea de bucate *Poftă Bună*, de *Zotti Hodoş*, învaţă pe orcare femee cultă să gătească bine şi cu gust.

În câteva sute de reţete, pentru gătirea a orce fel de bucate, s'a dat o deosebită luare aminte bucătăriei obişnuite în *ţara noastră*.

Se arată, scurt şi lămurit, cum se pot prepara mâncări ieftine şi mâncări mai scumpe, după împrejurări. Cuprinde:

In Partea III:

Supe, Asiete, Sosuri, Legume, Fripturi, Torte, Timbale, Creme, Parfeuri, Înghetate. Bombe, Bomboane, Băuturi, *Sandviciuri, Prăjituri mărunte ş. a.*, Volumul are 160 pagini şi costă 3 coroane.

In Partea IV:

Conserve: Cum se coace pânea bună, tărhana, scrobeala, despre varză, prepararea cărnaţilor, ş. a.; unsoarea, şuncile, ouăle, laptele covăsit, brânza; castraveţi, ardei, patlagele (paradaise), fasole, mazere, bureţi.

Sfaturi: Pregătirea săpunului, spălatul rufelor, curăţirea petelor din haine şi rufe ş. a., sfaturi igienice şi pentru frumuseţă.

Mâncări ieftine: Din timpul de războiu, fără unsoare, fără ouă, din material puţin.

Prăjituri numeroase, fel de fel, toate probate şi foarte bune. Volumul costă 3 cor.

Cărţile se găsesc de vânzare la autoară în Sibiu, şi la Librăria Arhidiecezană.

*

Frunzuliţe din războiu. Versuri ardeleneşti. Adunate şi alese de *E. Hodoş.* O broşură de frumoase cântece. Costă 30 fileri. A se cere dela *Librăria Arhidiecezană.*

Nr. 367/1918 (289) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune în parohia de cl. I în Dela (Oláhdálya) în protopresbiteratul Sebeşului, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român»

Emolumentele sânt: jumătate din venitele preoţeşti fasionate în tab. B. pentru întregirea dela stat.

Concurenţii au să-şi aştearnă cererile instruite conform normelor din vigoare, în terminul arătat, subsemnatului oficiu protopresbiteral, şi cu observarea prescrisclor a se prezenta poporului în biserică spre a cânta respective a celebra şi cuvânta.

Sebeş, 14 Octomvrie 1918.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român în conţelegere cu comitetul parohial.

Sergiu Medeanu,
protopop.

Nr. 617/1918 Prot. (288) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului al II-lea de învăţător la şcoala confesională gr.-or. română din **Cincul-mare**, protopresbiteratul Agnita, prin aceasta se publică concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar fundamental 1,200 cor. precum şi gradaţiunile prescrise de lege, cari se vor plăti din cassa bisericii.

2. 5 stângini de lemne tăiate şi aduse la locuinţa învăţătorului şi computate în 100 (una sută coroane) la salarul fundamental.

3. Un sfert de jugăr pământ.

4. Locuinţă pentru învăţător fără familie în edificiul şcoalei.

Alesul pe lângă instruarea elevilor de şcoală va avea să instrueze în sările de iarnă şi tinerimea; apoi în dumineci şi sărbători conducându i pe toţi la biserică să cânte cu ei în cor la sfânta liturgie.

Concurenţii, pe lângă subşternerea cererilor concursuale oficiului protopresbiteral subsemnat, vor avea a se prezenta în vre-o Duminecă s'au sărbătoare la sf. biserică spre a cânta şi a face cunoştinţă cu poporul.

Agnita, în 12/25 Noemvrie 1918.

Oficiul protopresbiteral ortodox român al Agnitei în conţelegere cu comitetul parohial din Cincul-mare.

Joachim Muntean,
protopop.

Nr. 311/1918 of. ppresb. (287) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului învăţătoresc vacant dela şcoala elementară confesională gr.-or. română din parohia Ciceu-Giurgeşti prin aceasta se publică concurs cu termin de 15 zile, computate dela prima publicare în ziarul «Telegraful Român».

Dotaţiunea împreunată cu acest post este salarul fundamental de 1,200 cor. şi prima gradaţie de 200 cor., plătibile dela comuna bisericească, până ce se va acorda ajutorul de stat, eventual până la alte dispoziţiuni ale forurilor parohiale ori ale superiorităţii noastre bisericeşti. — Cvartir în natură şi grădină.

Concurenţii au a-şi aşterne rugările lor concursuale, instruite conform legii, la subsemnatul oficiu protopresbiteral în terminul deschis, indicat mai sus, şi a se prezenta în vre-o Duminecă ori sărbătoare la biserica parohială spre a cânta şi a se face cunoscut poporului.

Deş, 6 Noemvrie 1918.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Iractului Deş în conţelegere cu comitetul parohial competent.

Teodor Hermann,
protopop.

Cancelarie advocaţială

Înştiinţez Onorata mea clientelă, că eliberat fiind de serviciul militar, mi-am redeschis **cancelaria advocaţială** în **Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 7.**

(286) 3—3 **Dr. Adolf Hirsch,**
advocat.

De vânzare

200 m/m de cenă, 120 m/m de cartofi, 30 m/m varză şi 100 bucăţi butoaie de stejar în deosebite mărimi. Informaţiuni se dau la:

Ludwigh
1—2 (291) **Sibiu, casarma jandarmeriei.**

A apărut şi se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană,** din Sibiiu-Nagyszeben.

Adolf Harnack.

—

Monahismul,

idealurile şi istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comşa.

Preţul unui exemplar e 1 Cor., cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu : Nagyszeben, se află de vânzare :

Dr. Petru Şpan

conferenţă cetită la congresul învăţătorilor gr.-or. români din Biharia

de

Nicolae Regman.

Preţul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

A apărut şi se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu

Predici

de

Mihai Păcăţian,
protopresbiter

şi alţi preoţi din ppresbiteratul B.-Comloşului

Preţul 3 cor., plus 12 fil. porto.

„Biblioteca Şaguna"

Redactată de **Dr. I. Lupaş,** Sălişte.

Nr. 16—36.

Mângâiaţi poporul!

—

Cuvântări bisericeşti

de

Dr. Ioan Lupaş

şi alţi preoţi din protopopiatul Sălişte.

Se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană** în **Sibiiu-Nagyszeben.**

Preţul unui exemplar: Broşat cor. 2·50, legat cor. 3·—, porto 20 fileri.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu : Nagyszeben se află de vânzare :

Casa dela Ierihon

omilii şi cuvântări bisericeşti

de

Dr. Ioan Broşu.

Preţul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.

A apărut şi se află de vânzare la Librăria : Arhidiecezană din Nagyszeben — Sibiiu :

Tipicul bisericii ortodoxe

întocmit pentru trebuinţele preoţilor români şi ale elevilor seminariali

de

Aurel Popoviciu,
duhovnic-economu seminarial, instructor de cântări bisericeşti şi de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decisul din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor.
plus 50 fil. porto, recomandat.

A apărut şi se găseşte de vânzare la **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu-Nagyszeben:

Calendarul arhidiecezan

pe anul 1919

şi cuprinde o bogată materie de citit, din care amintim următoarele: Nu scapi de ce ţi-i scris. *Versuri de astăzi:* Scrisoare din Italia. De trei zile. Mort. Departe. De-acasă. Ce mai e pe-acasă? Cătănesti. *Vorba românului,* zicători din popor. Cum să citim? *Din scrierile celor dispăruţi:* Rugămintea din urmă. Mama răniţilor. Bunica. «Târţa-pârţa». *Eroii nu mor:* Sublocotenentul Nicolae Brote. Medicul Dr. Nicolae Aron. Sorin Barcianu. *Snoave şi istorioare:* Faraonul bucătar. Fata de om bogat şi bobul de mazere. Împărat şi derviş. Un cârciumar de altădată. Cu musca pe căciulă. Primejdioasă treabă. Slujba de noapte. *Pentru economi:* Să învăţăm dela străini. Clădirea grajdurilor. Grijiţi de galiţe. Patlagele (paradaise). Cum se păstrează cartofii. Culesul de poame. Poamele vermenoase. *Fel de fel:* Vremea d'apoi. Băile de soare. Ofica sau tuberculoza. Banii răspândesc boale. Obicei rău. Ingrijirea nervilor. Despre lunatici. Călătoriile pe jos. Alcoolul şi răsboiul. Apăsat de grija milioanelor. Cătră mame. Copilul nu trebue legănat. Turnul despărţeniei. «Sărut mâna!». Oţet bun de casă. Păstrarea merelor. Poruncile căsătoriei. *Scântei.*

Calendarul arhidiecezan pe 1919 este împodobit şi cu patru ilustraţii: George Coşbuc, Sublocotenentul Nicolae Brote, Dr. Nicolae Aron şi Sorin Barcianu. — In celelalte părţi ale Calendarului sunt: Cronologia, zilele şi lunile de peste an, mersul vremii, Casele domnitoare, tarifele nouă de poştă şi de timbre, însemnarea târgurilor, aranjate după *alfabet* şi *luni.* Extras din catalogul librăriei arhidiecezane despre depositul de cărţi bisericeşti, şcolare, regulamente, blanchete şi icoane.

Calendarul s'a tipărit în două ediţii: o ediţie cu «Şematismul» bisericii ort. rom. din Ungaria şi Transilvania, cu «Evidenţă» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, cateheţi şi învăţători, şi o altă ediţie, poporală, *fără şematism.*

Şematismul se vinde şi în broşură separată, cu 1 Cor., plus portopostal 20 fil.

Aflat librăriilor, cât şi particularilor, pentru desfacere peste 10 exempl. se dă rabat.

Preţul: { Ediţia cu Şematism **4 coroane** plus portopostal **50 fileri.**
„ fără „ **2 Cor. 50 fil.** „ „ **20** „ „

: : : Cu trimitere recomandată portopostal 40 fileri. : : :

Redactor responsabil Dr. Nicolae Regman.

Editura şi tiparul tipografiei arhidiecezane.